

HALK EDEBİYATI

* Halk edebiyatı, halk arasında gelişen ve İslamiyet'ten önceki Türk edebiyatı geleneklerini sürdüren sözlü edebiyattır.

Halk Edebiyatının Genel Özellikleri

- ✓ Şiirlerde kullanılan dil, halkın kullandığı, konuştuğu dildir. Bu nedenle sık sık deyimlere ve güzel halk söyleyişlerine yer verilmektedir.
- ✓ Şiir musikiden ayrılmamıştır. Şiir, saz şairi (ozan) ya da aşık denen kişilerce, bağlama adı verilen bir sazla söylenmiştir. Söz kadar ezgi de önemlidir.
- ✓ Şiirler, dörtlülerle oluşturulmuştur.
- ✓ Asit ölçü hece ölçüsü olmakla birlikte aruz ölçüsü de kullanılmıştır.
- ✓ Genellikle hece ölçüsünün 7'li, 8'li, 11'li kısımları kullanılmıştır.
- ✓ Yarım usak kullanılmış, zaman zaman rediften yararlanılmıştır.
- ✓ Şiirlerde az da olsa mecaz ve benzetmeler kullanılmıştır. Baş "serviş", yüz "ayna", kaş "kalem", diş "inciye", yanak "güle"... benzetilmiştir.
- ✓ Aşk, tabiat, ayrılık, hasret, ölüm, yigittik, toplum, din, zamandan şikâyet sık sık işlenen temalardır.
- ✓ Halk edebiyatı daha çok şiir alanında gelişmiştir. Düzyazı örnekleri geri planda kalmıştır. Düzyazı türleri arasında masallar, bilmece, tekertemeler, halk öyküleri, atasözleri ve halk tiyatrosunu sayabiliriz.
- ✓ Halk edebiyatı anonim, aşık ve tasavvuf edebiyatı olmak üzere üçe ayrılır.

